

การประเมินผลหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย
An Evaluation on Curriculum of English Comprehension for Legal
Research Course

จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ

Jutharat Compeerapap

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University Language Institute, Thailand

Email: jcompeerapap@gmail.com

Received: 2021-01-16; Revised: 2021-03-29; Accepted: 2021-03-30

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อประเมินความจำเป็นของหลักสูตรการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ตามทัศนะของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนิสิตที่เรียนหลักสูตร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงประเมินของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จำนวน 27 ฉบับ (จำนวนที่ผู้เรียนส่งคืนมาจริง) ค่าสถิติที่ใช้ในการคำนวณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สหสัมพันธ์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากภาพรวมของทุกด้านของความพึงพอใจ ที่แสดงถึงความจำเป็นของหลักสูตรการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ภาพรวมทุกด้านอันได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ ด้านผลลัพธ์หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) มีตัวแปร 3 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย การค้นคว้าภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และการมาเรียนสม่ำเสมอของนิสิต จากผลงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้เห็นว่า การค้นคว้าภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สุด

คำสำคัญ: ประเมินผลหลักสูตร, ปัจจัยนำเข้า, กระบวนการเรียนการสอน, การบริหารหลักสูตร, การจัดการเรียนการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purpose of this study was twofold: 1) to evaluate necessity of curriculum of English Comprehension for Legal Research Course with the points of graduate students at Faculty of Law, Chulalongkorn University; 2) to examine input factors affecting the learning outcomes or learning achievement of graduate students studying English Comprehension for Legal Research Course. A set of 27 questionnaires (actual numbers of the questionnaires returned) were analyzed by the statistical program with means, standard deviation, and Stepwise-multiple regression correlation.

Research results were found as follows 1) from a whole in all aspects on the satisfaction related to the necessity of English Comprehension of Legal Research Course in learning and teaching environment, input factors, the learning and teaching process and learning outcomes or learning achievement of English Comprehension for Legal Research Course were at the almost high level when compared to the established criteria; 2) three variables namely the importance of having English courses at the university level, further self-studies of English outside class and the consistency of class attendance. Moreover, it is also found that the best crucial variable is further self-studies of English outside class.

Keywords: curriculum evaluation, input factors, learning and teaching process, curriculum administration, course management, learning achievement

บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษานั้น ระดับความเหมาะสมของเนื้อหา ความต่อเนื่อง และความสอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์ของรายวิชา เนื้อหาการเรียนการสอน และ วิธีการวัดและประเมินผล เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ดังนั้น เมื่อมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หรือ ใช้หลักสูตรรายวิชาหนึ่งมาระยะหนึ่งแล้ว ผู้ใช้หลักสูตรและผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรจะมีการประเมินผลหลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรรายวิชาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนโยบายสนับสนุนให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกระดับ ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาและวิชาชีพ จึงจัดบริการการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามความต้องการของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้น สถาบันภาษา จึงได้จัดผู้สอนให้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับหลักสูตรบัณฑิตศึกษาเป็นระยะเวลาต่อกันถึง 5 ปีการศึกษา ผู้สอนซึ่งได้จัดทำหลักสูตรรายวิชาดังกล่าวนี้ จึงมีความสนใจที่จะประเมินผลหลักสูตรรายวิชานี้ โดยเลือกประเมินตามหลัก Context-Input-Process-Product/Stake and Puissance Model (CIPP Model)

งานวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยที่ใช้หลักการประเมินผลหลักสูตร ตามที่ผู้ออกแบบงานวิจัยได้ออกแบบไว้โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ สุขมลสันต์ ซึ่งมีหลักการเดียวกันกับอีกหลายงานวิจัยภายใต้โครงการวิจัยเดียวกัน

หลักการประเมินผลหลักสูตรและลักษณะทั่วไปของหลักสูตร

หลักสูตรการเรียนการสอน (Curriculum) มีผู้นำแนวคิดด้านนี้ Tyler (1960) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 อย่าง คือ จุดมุ่งหมายของรายวิชา

(Course objective) อุปกรณ์การเรียนการสอน (Teaching materials) วิธีการเรียนการสอน (Teaching strategies) และ การทดสอบและประเมินผล (Testing and evaluation) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ นอกจากจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา (linguistic knowledge and cognitive abilities) ความสนใจ และ ความชอบ (affect) และ ประสบการณ์ (previous exposure) ปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้นนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น ที่ควรจะต้องนำมาประกอบการพิจารณาในการจัดการเรียนการสอน

ส่วนในเรื่อง การประเมินผลหลักสูตร Tyler (อ้างจาก Worthen and Sander, 1973) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรคือการเปรียบเทียบพฤติกรรม ที่แสดงออกของผู้เรียนกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการประเมินผลสรุป (summative evaluation) ที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (goal attainment model) ว่า หลักสูตรบรรลุผลตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยไม่สนใจว่า ผลของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่ โดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และการสอบสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรายวิชาต่าง ๆ

สำหรับในงานวิจัยนี้ ผู้ออกแบบงานวิจัย ใช้แบบจำลอง (Model) ที่ตรงตามแบบจำลองของ Stufflebeam (อ้อยทิพย์ กรมกุล, 2555) เพื่อนำมาศึกษา คือ แบบจำลองเพื่อการตัดสินใจ (decision-making model) ซึ่งเป็นแบบประเมินผล 4 ด้าน โดยผู้นำแนวคิดนี้ ได้ให้ความเห็นว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการของการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในการเลือกแนวต่าง ๆ (Saylor and Others, 1981) คือ การประเมินผลสถานะแวดล้อม (context evaluation) การประเมินผลปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) การประเมินผลกระบวนการ (process evaluation) และ การประเมินผลผลิต (product evaluation) การประเมินผลแบบนี้ เป็นการประเมินผลความก้าวหน้า (formative evaluation) ซึ่งอาจทำได้ทุกระยะของหลักสูตร

แบบจำลองการประเมินผล (model) อื่น ๆ ที่น่ากล่าวถึงอีก 2 แบบจำลอง คือ แบบจำลองการประเมินผลซึ่งไม่เน้นจุดมุ่งหมายไว้ก่อน (goal-free evaluation model) ที่ผู้นำทางแนวคิดนี้ คือ Scriven (สุวัฒน์ สุขมลสันต์ และคณะ, 2547) มีความเห็นว่า ในการประเมินผลทั้งในรูปโครงการ และหลักสูตร ไม่จำเป็นต้องตั้งจุดมุ่งหมายของสิ่งที่ประเมิน แต่เป็นการประเมินผลจากการใช้หลักสูตร (หรือโครงการ) ตามจริง ว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินผลไม่เกิดการลำเอียง หรือ เป็นไปอย่างไม่เที่ยงตรง

ส่วนอีกแบบจำลองหนึ่ง เป็นแบบจำลองเพื่อการรับรองคุณภาพ (accreditation model) แนวคิดนี้เป็นแนวคิดทางการประเมินผลที่ถือว่าเก่าแก่ที่สุด โดยตั้งอยู่บนหลักของการเชื่อถือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ที่จะทำการพิจารณาตัดสินว่า หลักสูตรนั้น ๆ มีคุณภาพดี โดยเป็นที่ยอมรับได้มากน้อยเพียงใด ตามแนวคิดนี้ การประเมินผล จะทำการประเมินในทุก ๆ ด้านของหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐาน

งานวิจัยด้านการประเมินผลหลักสูตร

จากการศึกษาของงานวิจัยเชิงประเมินผลรายวิชา หรือ หลักสูตรภาษาอังกฤษในประเทศและต่างประเทศ จำนวนหนึ่งพบว่า ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินผลแตกต่างกันพอสรุปได้เป็น 4 วิธี ดังนี้ (อ้างถึงใน สุวัฒน์ สุขมลสันต์, 2547)

1. ใช้ในการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) ประกอบด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังเช่น งานวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ (2523) และ ศิริรัฐ ทองใหญ่ และคณะ (2525) เป็นต้น

2. ใช้การวิจัยเชิงบรรยายประกอบข้อมูลเชิงคุณลักษณะและเชิงปริมาณ (qualitative and quantitative data) โดยใช้ การสัมภาษณ์ ข้อมูลจากอนุทินของผู้เรียน (learner diaries) แบบแสดงความคิดเห็นภายหลังการเรียน (post-lesson comment sheets) และ แบบสอบถามดัง เช่น งานวิจัยของ Barnard (1996) ซึ่งพบว่าการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งดังกล่าว มีประโยชน์ต่อการประเมินผลหลักสูตรมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลจากแบบแสดงความคิดเห็นภายหลังการเรียน และ การสัมภาษณ์ โดยสรุปว่าไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลหลักสูตร แต่ควรจะใช้หลาย ๆ วิธี

3. ใช้แบบจำลองหลายอย่างมาประยุกต์ใช้ โดยใช้ CIPP Model, Stake's Model และ Puissance Technique เช่น งานวิจัยของ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และคณะ (2529)

4. ใช้ CIPP Model เพียงอย่างเดียว ดังเช่น งานวิจัยของ สนิท วิศิษฐฎากุล (2528) สุภาวดี เครือโชติกุล (2537) อัญชลี บรรจงศิริ (2539) เพยาว์ สุกผล (2540) และ อุทุมพร ชื่นวิญญา (2545) เป็นต้น

การประเมินผลโดย CIPP Model ของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย

มีงานวิจัยอย่างน้อย 5 เรื่อง ในประเทศไทย ที่ประเมินผลหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model คือ การประเมินผลหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายของโรงเรียนโยธินบูรณะ ซึ่งพบว่า หลักสูตรสามารถทำให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ส่วนความสามารถด้านการสื่อสารและความเชื่อมั่นในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับปานกลาง (อุทุมพร ชื่นวิญญา, 2545)

CIPP Model ยังได้ถูกใช้ในการประเมินผลหลักสูตรอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษอีกหลายหลักสูตร เช่น การประเมินผลหลักสูตรนายสิบอาวุโสเหล่าแพทย์ พุทธศักราช 2535 ของกรมแพทย์ทหารบก (เพยาว์ สุกผล, 2540) การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา (อัญชลี บรรจงศิริ, 2539) การประเมินผล หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2531 ของวิทยาลัยเกื้อการุณย์ (สุภาวดี เครือโชติกุล, 2537) และการประเมินผลหลักสูตรทหารอากาศไทย พุทธศักราช 2525 (สนิท วิศิษฐฎากุล, 2528) งานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนี้ สามารถใช้ CIPP Model เป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ประเมินผลหลักสูตรได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยแต่ละคน ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรครบทั้ง 4 ด้าน ตามกรอบของ CIPP Model

อนึ่ง จากการศึกษาของ เนติ เฉลยวาเรศ (2541) ได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบการนำ CIPP Model ไปใช้ในการประเมินผลโครงการต่าง ๆ ทางการศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ 10 แห่ง พบว่า มีอยู่ทั้งหมด 5 แบบ และ แบบที่นิยมมากที่สุด ด้ร้อยละ 73.90 ได้แก่ การใช้รูปแบบ CIPP Model เพื่อการประเมินผลโครงการระหว่างดำเนินการอยู่ จนถึงสิ้นสุดโครงการ โดยทำการประเมิน สภาวะแวดล้อม (context) และ ปัจจัยนำเข้า (input) ย้อนหลัง แล้วจึงประเมินผลกระบวนการ (process) และ ผลลัพธ์ (product) และ ผลจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยพบว่า การนำ CIPP

Model ไปใช้ในการประเมินผลโครงการ สามารถทำนายคุณภาพของการประเมินได้อย่างมีนัยสำคัญ และ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 24.90

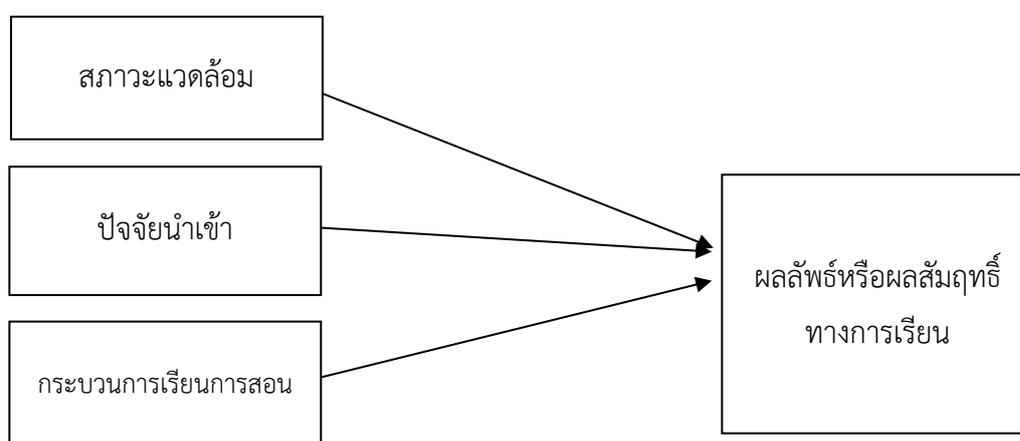
สรุปได้ว่า แนวคิดที่จะทำการประเมินผลหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นี้ เป็นไปตามแนวคิดของ CIPP Model โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเพียงอย่างเดียว คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนในรายวิชานี้ (ดูรายละเอียดเรื่องเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของรายวิชานี้ได้ในภาคผนวก) ทั้งนี้เพราะแนวคิดนี้สามารถนำมาใช้ในการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามวิจัยในการประเมินผลหลักสูตรรายวิชานี้ได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ตามทัศนะของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการวิจัยทางกฎหมายของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงประเมินเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้รับ จากการวิจัยครั้งนี้จึงแสดงให้เห็น สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้น
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นตัวแปรที่ได้มาจากแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 4 ด้านคือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ ด้านผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น และตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ส่วนตัวแปรอิสระประกอบด้วย 3 ปัจจัยสำคัญคือ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า และ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ที่แสดงกรอบการวิจัยเป็นไปตามแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมงานวิจัยเป็นนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จำนวน 100 คนที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมายซึ่งจากการตรวจสอบแบบเครื่องมือที่ใช้ประเมินพบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดทั้งหมด 27 ฉบับ เนื่องจากนิสิตกลุ่มดังกล่าวได้ตอบแบบสอบถาม ไม่ครบตามรายการประเมินทำให้แบบสอบถามไม่มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาตัดแยกแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์เท่านั้นมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรพลวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การประเมินผล ดังต่อไปนี้

ประชากร

ผู้วิจัยได้จำแนกประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. นิสิตบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย จำนวน 35 คน
2. บทเรียน เอกสารประกอบการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และ สื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย จำนวนประมาณ 200 หน้า

พลวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง

1. นิสิตบัณฑิตศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการวิจัยทางกฎหมายจำนวนไม่น้อยกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เมื่อกำหนดให้สัดส่วนของตัวแปรที่ต้องการวัด = 50% มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน % และมีความเชื่อถือได้ = % = คน แต่เมื่อนำเก็บข้อมูลจริง ทั้งสิ้น 35 คน
2. จำนวนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการวิจัยทางกฎหมายจำนวนไม่น้อยกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เมื่อกำหนดให้สัดส่วนของตัวแปรที่ตัวแปรที่ต้องการวัด = 50% มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05% และ มีความเชื่อถือได้ = 95% = 190 หน้า

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอนของสถาบันภาษา สอบถามความคิดเห็นของนิสิต เกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมายทั้ง 4 มิติของ CIPP Model ที่พัฒนาขึ้นโดย รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (แบบสอบถามชุดที่ 1) และมีคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 7 ระดับ โดยที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด จนถึง 7 หมายถึง มากที่สุดโดยที่ แบบสอบถามชุดนี้ได้นำไปทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ มีค่าของ reliability coefficient อยู่ในระดับที่เหมาะสมทุกมิติ โดยมีรายละเอียดของแต่ละมิติ ดังนี้

มิติที่ 1 สถานะแวดล้อม ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ เป็นการวัดการรับรู้เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษ ทั้งในมหาวิทยาลัย สำหรับคนไทยในปัจจุบัน ในการดำรงชีวิตของผู้ตอบคำถามวิจัย หรือในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการเรียน ที่มีผลต่อการให้ความสำคัญของการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ว่ารายวิชานี้ควรจะอยู่ในหลักสูตรนี้มากน้อยเพียงใด ในมิตินี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามดังกล่าว มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability Coefficient) เท่ากับ 0.9001 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความคงเส้นคงวา สามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

มิตินี้ 2 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยข้อคำถาม 14 ข้อ เป็นการวัดปัจจัยที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในหลักสูตรรายวิชานี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อยได้แก่ เนื้อหาของหลักสูตร ตัวหลักสูตร ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของหลักสูตร และความเหมาะสมของหลักสูตร ในมิตินี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการ ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability Coefficient) เท่ากับ 0.9211 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความคงเส้นคงวา สามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

มิตินี้ 3 กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วยข้อคำถาม 23 ข้อ เป็นการวัดความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ ที่ครอบคลุมถึง เทคนิคในการสอน ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของผู้เรียน การสอนของผู้สอน ความสามารถของผู้สอนในเนื้อหาที่สอน และความเหมาะสมของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ ในมิตินี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability Coefficient) เท่ากับ 0.8512 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความคงเส้นคงวา สามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

มิตินี้ 4 ผลลัพธ์หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ เป็นการวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากหลักสูตร อันประกอบด้วย การวัด สัมฤทธิ์ผลในการเรียน เจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชานี้ ความสำเร็จในการเรียน ประโยชน์ของหลักสูตร และ แรงจูงใจในการเรียน เป็นต้น แบบสอบถามดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา (Alpha-reliability Coefficient) เท่ากับ 0.8962 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความคงเส้นคงวา สามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ เก็บจากนิสิตในชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ในระดับปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในครั้งสุดท้ายของการเรียนการสอน โดยทำการขอความร่วมมือจากนิสิตด้วยความสมัครใจ ซึ่งผู้วิจัยมีการแจ้งเกี่ยวกับการรักษาข้อมูลเป็นความลับ และการเข้าร่วมงานวิจัยในครั้งนี้ จะไม่มีผลกับการเรียนใด ๆ ของนิสิต หากนิสิตยินยอมการให้ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการแจกแบบสอบถามในรูปแบบของกระดาษ ให้นิสิตเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ระยะเวลาในการตอบประมาณ 15 นาที แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. แจกแบบสอบถามชุดที่ 1 ให้แก่นิสิตในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน แล้วนำมาลงรหัสข้อมูล
2. แจกแบบสอบถามชุดที่ 2 ให้แก่นิสิตในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน แล้วนำมาสรุปแยกประเภทคำตอบ
3. รวบรวมความคิดเห็นจากเอกสารและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการภาษาอังกฤษกฎหมาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประเมินผลการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ตามทัศนะของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งนำค่าเฉลี่ยเลขคณิตเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ (ผลลัพธ์) ทาง การเรียนของนิสิต ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบสแต็ปไวส์ (Stepwise-Multiple Regression)

ผลการวิจัย

สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics)

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อทำการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบสอบถาม การประเมินของนิสิตปริญญาโท ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ใน 4 ด้านคือ 1) ด้านสภาวะแวดล้อม 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ 4) ด้านผลลัพธ์หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเลขคณิต กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตอนนี้สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ในภาพรวมด้านสภาวะแวดล้อม ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการวิจัยทางกฎหมายตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อในด้านนี้พบว่า ทุกรายข้อนิสิตมีความคิดเห็นเชิงประเมินอยู่ในระดับ ค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ “รายวิชานี้ควรอยู่ในหลักสูตรอย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้” “ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคต” และ “ระดับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าในการเรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.30, 5.25, และ 5.22 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ “ความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยในปัจจุบัน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.86

2. ในด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ในภาพรวมด้านปัจจัยนำเข้า ตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.88 และ เมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อในด้านนี้ พบว่า เกือบทุกรายข้อนิสิตมีความคิดเห็นเชิงประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีเพียงรายข้อเดียวที่อยู่ในระดับมาก คือ “วิธีการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน” สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรกของด้านนี้ ได้แก่ “วิธีการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน” “เนื้อหาของรายวิชาที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน” และ “เนื้อหาของรายวิชามีความยาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.50, 5.32, และ 5.30 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ “ความมีประโยชน์ของเนื้อหาในรายวิชาต่อผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.82

3. ในด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมด้านกระบวนการเรียนการสอน ตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อที่ศึกษาทั้งหมด 23 ประเด็นในด้านนี้พบว่า มีรายข้อที่อยู่ในระดับมาก 9 ประเด็น รายข้อที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

13 ประเด็น และ รายชื่อที่อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ 1 ประเด็น สำหรับรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ของในด้านนี้ ได้แก่ “โอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนขณะเรียนวิชานี้” “การใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการสอนของผู้สอน” และ “โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนขณะเรียนรายวิชานี้ของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 6.32, 6.18, และ 6.18 ตามลำดับ ส่วนรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ “กิจกรรมการเรียนการสอน น่าสนใจ” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.48

4. ในด้านผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ในภาพรวมด้านผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทัศนคติเชิงประเมิณของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อที่ศึกษาทั้งหมดในด้านนี้พบว่า ทุกรายข้ออยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ของในด้านนี้ ได้แก่ “ความพึงพอใจต่อผลการสอบกลางภาคของผู้เรียน” “ความรู้สึกที่ดีต่อบรรยากาศในการเรียนการสอนของผู้เรียน” และ “ความสำเร็จจากการเรียนการสอนรายวิชานี้ของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.30, 5.25, และ 5.22 ตามลำดับ ส่วนรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ “ความรู้สึกที่ดีต่อเนื้อหาวิชาของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.86

จากการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยแบบพหุคูณ แบบสตีปไวส์ และ ตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลลัพธ์ หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรตาม ที่ศึกษาในภาพรวมของปัจจัยด้านผลลัพธ์ทางการเรียน จำนวน 6 ข้อ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ ปัจจัยด้านปัจจัยนำเข้า จำนวน 14 ข้อ และ ปัจจัยด้านกระบวนการสอน จำนวน 23 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังต่อไปนี้

5. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับปัจจัยที่มีผลต่อ ผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ในขั้นแรกเราพบว่าการค้นคว้าในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นหากพิจารณาตัวเดียวแล้วนั้นพบว่า มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ในการเรียนสูง ถึง .85 ($p < .001$) ทั้งนี้เพื่อพิจารณาตัวอื่นเพิ่มเติมพบว่า อิทธิพลของตัวแปรตัวอื่นมีอิทธิพลเหนือกว่าการค้นคว้าในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยตัวแปร 3 ตัวแปรสำคัญที่สามารถอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายต่อผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตได้ร้อยละ 93.50 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และตัวแปรสำคัญเหล่านั้นได้แก่ ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย ($Beta = 0.50$, $p < .001$) การค้นคว้าภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ($Beta = 0.51$, $p < .001$) และ การมาเรียนสม่ำเสมอของนิสิต ($Beta = -.22$, $p = .017$) จะเห็นได้ว่า ยิ่งนิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ และการค้นคว้าด้วยตนเองในชั้นเรียนมากเท่าไรก็จะมีคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามเราพบสัมพันธ์ทางลบกับการเข้ามาเรียนสม่ำเสมอของนิสิต นั้นหมายความว่า การมาเรียนทุกครั้งอาจเป็นการลดคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลที่น่าสนใจ มาจากแบบสอบถาม กลุ่มนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือก่อน

นำไปวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบอัลฟาพบว่า เครื่องมือดังกล่าว มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟาโดยรวมเป็น 0.9585 (สรุปได้ว่าข้อมูลสามารถดำเนินการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้อย่างเหมาะสม) ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย จำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณ แบบสเต็ปไวส์ (Stepwise-Multiple Regression Correlation Coefficient)

1. ศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1

“ประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย ตามทัศนะของนิสิตปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า

1.1 ในภาพรวมด้านสถานะแวดล้อมตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อในด้านนี้พบว่า ทุกรายข้อนิสิตมีความคิดเห็นเชิงประเมินอยู่ในระดับ ค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ “รายวิชานี้ควรอยู่ในหลักสูตร อย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้” “ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคต” และ “ระดับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าในการเรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.30, 5.25, และ 5.22 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ “ความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยในปัจจุบัน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.86

1.2 ในภาพรวม ด้านปัจจัยนำเข้า ตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.88 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อในด้านนี้พบว่า เกือบทุกรายข้อ นิสิตมีความคิดเห็นเชิงประเมินอยู่ในระดับ ค่อนข้างมากมีเพียงรายข้อเดียวที่อยู่ในระดับมากคือ “วิธีการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน” สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ของในด้านนี้ ได้แก่ “วิธีการเรียนการสอนเหมาะสม กับความสามารถของผู้เรียน” “เนื้อหาของรายวิชาที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน” และ “เนื้อหาของรายวิชามีความยาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.50, 5.32, และ 5.30 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ “ความมีประโยชน์ ของเนื้อหาในรายวิชาต่อผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.82

1.3 ในภาพรวม ด้านกระบวนการเรียนการสอน ตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณา ในแต่ละรายข้อที่ศึกษาทั้งหมด 23 ประเด็นในด้านนี้พบว่า มีรายข้อที่อยู่ในระดับมาก 9 ประเด็น รายข้อที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก 13 ประเด็น และ รายข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ 1 ประเด็น สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ของในด้านนี้ ได้แก่ “โอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนขณะเรียนวิชานี้” “การใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการสอนของผู้สอน” และ “โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนขณะเรียนรายวิชานี้ของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 6.32, 6.18, และ 6.18 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ “กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.48

1.4 ในภาพรวม ด้านผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามทัศนะเชิงประเมินของนิสิต อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.18 และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายข้อที่ศึกษาทั้งหมดในด้านนี้พบว่า ทุกรายข้ออยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน 3 อันดับแรก ของในด้านนี้ ได้แก่

“ความพึงพอใจต่อผลการสอบกลางภาคของผู้เรียน” “ความรู้สึกที่ดีต่อบรรยากาศ ในการเรียนการสอนของ ผู้เรียน” และ “ความสำเร็จจากการเรียนการสอนรายวิชานี้ของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 5.30, 5.25, และ 5.22 ตามลำดับ ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ “ความรู้สึกที่ดีต่อเนื้อหาวิชาของผู้เรียน” โดยมีค่าเฉลี่ย เป็น 4.86

2. ศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิต ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย” พบว่า มี 4 ตัวแปรสำคัญ จากทั้งหมด 42 ตัวแปร อิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามคือ ผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต โดยทั้ง 4 ตัวแปรสำคัญสามารถ อธิบายความแปรปรวนหรือทำนายต่อผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้ร้อยละ 93.50 อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตัวแปรสำคัญเหล่านั้นได้แก่ ก) การค้นคว้าในการเรียน ข) ความสำคัญในการเรียน ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย ค) การค้นคว้าภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน และ ง) การมาเรียน สม่ำเสมอของนิสิต ในทำนองเดียวกันพบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สุดคือ การค้นคว้าในการเรียนภาษาอังกฤษ โดย ตัวแปรนี้เพียงตัวแปรเดียว สามารถทำนายอธิบายผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตได้ร้อยละ 72.10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ทางด้านการจัดการเรียนการสอน

1. รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมายนี้ รายวิชานี้ ควรมียุ่ต่อไปในหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาบัณฑิต ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคตของ ผู้เรียน และ จำเป็น ต้องใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าในการเรียน ถึงแม้ว่าคนไทยโดยทั่วไปจะไม่ให้ความสำคัญต่อ ภาษาอังกฤษก็ตาม

2. กิจกรรมการเรียนการสอน ควรเพิ่มให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น แม้ผู้เรียนจะเป็นผู้เรียนผู้ใหญ่แล้ว ก็ตาม เพราะการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น การเรียนรู้ที่ดีที่สุด เกิดจากการได้ฝึกฝนในชั้นเรียน และ ได้ใช้ ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้มากที่สุด

ทางด้านบทบาทของผู้เรียน

1. แม้ผู้เรียนจะเห็นว่าเนื้อหาวิชาจะยาก แต่ก็น่าสนใจ โดยที่เห็นว่าวิธีการเรียนการสอนในรายวิชานี้ เหมาะสมกับผู้เรียน ฉะนั้น หากผู้เรียนติดตามการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและครบทุกบทเรียน และ แบบฝึกหัด รวมทั้งได้ทำทุกการทดสอบย่อย จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ครบทั้งหมด และด้วยเป็นความรู้ที่ ผู้เรียนมีพื้นความรู้ทางกฎหมายจากในระดับปริญญาตรีมาแล้ว ทำให้สามารถร่วมออกความคิดเห็นในการเรียน การสอนได้ตามสายงานอาชีพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ซึ่งจะทำความยากลดลงได้

2. ผู้เรียนควรรหาโอกาสใช้ภาษา อังกฤษนอกชั้นเรียนให้มากขึ้น เช่น พยายามหาชิ้นงาน ที่ต้องใช้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษกฎหมาย รวมทั้งพยายามมีส่วนในการตอบคำถาม และ การทำแบบฝึกหัดใน ห้องเรียนขณะเรียนรายวิชานี้ให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการพัฒนาการใช้ ภาษาอังกฤษกฎหมาย

ทางด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน

1. งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นโดยรวมว่าส่งผลต่อการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งในงานวิจัยพบมากขึ้นไปว่า ความตั้งใจส่วนบุคคล และการใช้เวลาในการเรียน และ การฝึกฝน ในปริมาณที่มากทำให้ผลการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับการใช้เครื่องมือวัดโดยผู้พัฒนาแบบวัด CIPP Model นี้ (อุทุมพร ชื่นวิญญา, 2545)

2. ส่วนเรื่องการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเข้าห้องเรียนในจำนวนครั้งที่มากกว่า แต่ได้คะแนนน้อยกว่านั้น อาจเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนนั้น ๆ เข้าเรียนมากกว่า หรือ เข้าเรียนครบจำนวนครั้ง แต่ไม่ได้ให้ความสนใจในการเรียน หรือใส่ใจในการเรียนน้อยกว่า จะได้ผลการเรียนที่ด้อยกว่า จึงต้องให้เข้าห้องเรียนให้ครบตามจำนวนครั้งที่เรียน รวมถึงผู้เรียนอาจต้องศึกษาภายนอกเพิ่มเติม จึงจะทำให้ผลลัพธ์ออกมาได้ดีตามที่ผู้เรียนคาดหวังไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนต่อไป เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการฟัง และ เป็นการคงไว้ซึ่งมาตรฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสืบไป

2. ผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการเรียนในการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้เกิดความน่าสนใจ เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในการเรียน อันจะส่งผลต่อความสำเร็จการสอบทั้งกลางภาคและปลายภาคของผู้เรียน แม้เนื้อหาวิชาจะยากสำหรับผู้เรียนก็ตาม

3. ผู้เรียนควรพยายามใช้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษกฎหมายในการค้นคว้าทั้งในการเรียนและในการทำงานให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการใช้ภาษา อันนำไปสู่การเรียนรู้อันเป็นจุดหมายปลายทาง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยประเมินผลหลักสูตร รายวิชานี้เป็นระยะ ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด

2. ควรมีการทำวิจัยทางด้านวิธีการสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษกฎหมาย ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

3. ควรมีการทำวิจัยทางการอ่าน เนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษกฎหมาย ที่มีโครงสร้างภาษาที่เฉพาะให้ได้ประสบความสำเร็จ เข้าใจในเนื้อเรื่องได้

4. ควรมีการทำวิจัยทางการเขียน ภาษาอังกฤษสำหรับลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนสัญญา การเขียนสำนวนคดี หรือ การเขียนที่ใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษทั่วไป แต่ใช้ศัพท์กฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

- เนติ เกลยวาเรศ. (2541). การประเมินอภิมานการใช้ CIPP Model เพื่อการประเมินโครงการทางการศึกษา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพยาวี สุผล. (2540). การประเมินผลหลักสูตรนายสิบอาวุโสเหล่าแพทย์ พุทธศักราช 2535 ของกรมการแพทย์ทหารบก (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัฐ ทองใหญ่ ณ อยุธยา และคณะ. (2525). การวิจัยเชิงประเมินผลรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับนิสิต ปีที่ 3 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (รายงานการวิจัย). สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนิท วิศิษฎ์ภูากุล.(2528).การประเมินผลหลักสูตรทหารอากาศไทย พุทธศักราช 2525 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2547). การประเมินผลความต่อเนื่องและความเหมาะสมหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ใน คณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (รายงานการวิจัย). สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์.(2529).การประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (รายงานการวิจัย). สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี เครือโชติกุล. (2537). การประเมินผลหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2531 ของ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. (2523). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (รายงานการวิจัย). สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี บรรจงศิริ. (2539). การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534) ของกรมพลศึกษา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร ชื่นวิญญา. (2545). การประเมินโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนโยธินบูรณะ กรมสามัญศึกษา (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.